

Steravond 1983

16 december 1983

Nu wij de steravond beginnen, zijn er enkele zaken die herhaald moeten worden. U weet het allen waarschijnlijk reeds, maar dit is nu eenmaal pro forma nodig.

In de eerste plaats, ook deze avond wordt gewerkt op vrede, daarnaast op begrip. Dit uitgangspunt is gekozen omdat in deze dagen het zeer belangrijk is dat steeds meer mensen in zich vrede kennen, terwijl het begrip tussen de mensen toeneemt.

De celebrant behoort tot de hoogste rangen en zal dit op zijn wijze doen. De rite die wordt volbracht is in hoofdzaken een christelijke ritus.

Wat betreft de voorbereidingen: u krijgt altijd na mij of degene die deze eerste toespraak op zich neemt nog een tweede spreker als inleider. Dit is deze maal een van de hogeren van de Orde der Verdraagzamen zelf.

Ook deze zal trachten de juiste sfeer, de juiste instelling te bevorderen. Wij zijn al enige tijd bezig – ik weet niet of u daarvan iets bemerkt hebt – om hier ook geestelijk de nodige afscherming en kracht bijeen te brengen.

Hierbij treedt een uitzonderlijk aspect op: een groot aantal groepen die normalerwijze aan dergelijke plechtigheden niet deelnemen, zullen op deze avond hier acte de présence geven.

De indeling van de rite kent u wel ongeveer, maar ik zal ook deze nog even toelichten:

In de eerste plaats wordt er altijd nog even verder gewerkt aan een afscherming. Het is een uitdrijving van al datgene wat niet harmonisch is, een isoleren van allen die, ofschoon hier aanwezig, toch niet in de harmonie op juiste wijze passen.

De volgende fase bestaat uit: aanroeping, oproeping en daarna het gebruiken van de aanwezige kracht – en wel in 3 fasen.

Eerste fase: uitstraling direct naar de wereld. Nadruk: wereldvrede.

Tweede fase: het gebruik van deze kracht, maar nu meer specifiek om te genezen, te helpen, maar ook om begrip te bevorderen.

Derde fase: het nogmaals verzamelen en uitstralen van krachten, nu zowel voor de zaal als voor anderen. Specifiek doel: genezing, het geven van kracht, het scheppen van een juiste instelling.

Daarna zal waarschijnlijk een korte pauze volgen – met zekerheid kan je dit nooit zeggen – waarop de instraling volgt van draagtekens hier aanwezig. Daarnaast zullen deze krachten zoveel mogelijk gericht worden op alle – met voorkeur voor edelmetalen – die u eventueel bij u draagt. Wanneer dit is afgelopen, zal de celebrant u waarschijnlijk duidelijk maken dat zijn taak volbracht is en daarna het medium vrijgeven.

Zoals u reeds werd gevraagd: laat dan even de kracht wegebben. Op dat ogenblik kan er immers nog een enorme spanning opgebouwd zijn. Een te abrupt verbreken daarvan zou misschien hier en daar kunnen resulteren in hoofdpijntjes e.d. En dat is overbodig.

Wanneer ik kijk naar al datgene wat wij in de loop der tijden middels steravonden tot stand hebben gebracht, zo mag ik wel zeggen, dat wij veel hebben kunnen doen, zowel voor individuen - vooral in de eerste periode dat wij dit deden - als ook later voor de wereld als geheel.

Wat wij niet kunnen doen, is de mens veranderen. Wat wij wel kunnen bereiken is de afstemming van de mens veranderen in de hoop dat hierdoor ook in zijn denken wijzigingen zullen plaatsvinden, waardoor de mogelijkheid ontstaat dat ook zijn daden wat meer harmonisch zullen zijn dan zonder een dergelijke invloed waarschijnlijk zou zijn.

Wij hebben daar een aantal malen zeer behoorlijke resultaten mee kunnen boeken. Verder blijkt dat de normale uitstralingen zoals zij op avonden als deze plaats vinden, een gemiddelde reikwijdte hebben van 40 tot 60 km. straal.

Op deze avond wordt echter bijzonder veel kracht verwacht en wordt getracht ten minste 1000 km. uitstralingswerking te bereiken. Dat zou inhouden dat onze invloed zich reeds uitstrekt over bv. Frankrijk, Engeland en Duitsland. Kunnen wij nog verder gaan, dan bestaat zelfs de mogelijkheid dat wij tot een uitstralingsbereik van rond 2000 km. straal komen. Indien u een cirkel met deze straal uitzet op de kaart, kunt u constateren dat wij dan vele nu belangrijke gebieden beroeren, gebieden waar enige vrede en een beetje begrip toch wel erg hard nodig zijn.

De opbouw zoals deze op het ogenblik plaatsvindt, bestaat in eerste aanleg, zoals nu geconstateerd, voornamelijk uit leden van de Orde en een aantal leden van de Witte Broederschap. Ik zie dat er ook enkelen - maar nog niet vele - vanuit het Priesterrijk aanwezig zijn. Daarnaast minder bekende groepen als bv. de Broeders en Zusters van liefde.

Daar de toevloed op het ogenblik zeer intens is - het lijkt wel een stadion kort voor een cupwedstrijd of iets dergelijks - mogen wij aannemen dat de verdere opbouw zich reeds vanaf dit ogenblik in een versneld tempo zal gaan voltrekken.

Degenen onder u, die zich afvragen wat deze krachten precies doen, zal ik daarover nog enkele gegevens verstrekken. De eerste uitstraling, eerste fase door de celebrant heeft te maken met uw geestelijke voertuigen en daarnaast, maar in zeer beperkte mate, werkt zij ook in op het astrale voertuig. Een overvloeien van een deel van de werking naar het levenslichaam is denkbaar, maar niet zeker. In de tweede fase van de ceremonie zal een groot deel van de uitgestraalde kracht voornamelijk dit levenslichaam en daarnaast waarschijnlijk een groter deel van uw onderbewustzijn beroeren. In de derde fase kan ook eventueel het lichaam zelf en dan vooral de zenuwbanen en levensstromingen beroerd worden.

Wat het uiteindelijke resultaat per persoon zal zijn, is alweer niet met zekerheid te zeggen. De instraling van materie is gericht op de structuur van metalen, dus tamelijk starre moleculaire verbindingen. Dat wij edelmetalen als basis kiezen, is te danken aan het feit, dat deze het langst een invloed behouden, zodat de remanente invloed in dergelijke metalen soms een jaar of langer

werkzaam kan blijven. De gemiddelde werkzaamheid bij redelijke belasting bedraagt voor goud en zilver . 4 meestal 6 maanden. Gedurende deze tijd is de afgegeven kracht ongeveer gelijk aan die van de instraling. Nadien verzwakt dit. Bij minder edele metalen ligt deze tijd tussen 3 weken en 3 maanden ongeveer. Maar dat bepaalde stenen eveneens beïnvloed zullen worden, zoverre die hier aanwezig zijn, zal u eveneens duidelijk zijn. Bij edelstenen e.d. is de eigen structuur daarvan echter in sterke mate bepalend voor het al dan niet opladen en al datgene wat daarbij te pas kan komen.

Wij hebben dus te maken met in wezen iets anders liggende beïnvloedingen, die aanspreken op verschillende delen van uw wezen, plus een invloed die meer op de zgn. dode materie is gericht. Al deze invloeden zijn tevoren zorgvuldig geselecteerd. Daartoe is grote harmonie noodzakelijk en dus het uitdrijven van niet harmonische krachten en wezens en eventueel het isoleren van, niet binnen het geheel passende persoonlijkheden.

Maar reeds voordien hebben wij te maken met het opwekken van een sfeer en een spanning, die voor het doel volledig juist is. Die spanning en die sfeer worden gemeten. Dit betekent dat een inleider in wezen voortdurend gegevens krijgt, waardoor deze zich bij de wenselijkheden kan aanpassen.

Er is hier sprake van een zeer bewuste en deels sterk suggestieve manipulatie. Is een redelijk juiste instelling bereikt voor rond 90% van de betrokkenen of iets meer, zo kan de inleider zijn bijdrage beëindigen. Wat betekent dat de duur van diens betoog nooit te voren geheel vast kan staan. Wat mij betreft: ik moet u . eerst wat op uw gemak stellen en bezighouden. Daarnaast dien ik te zien hoe de spanningen zich rond ons opbouwen. Wij kunnen immers eerst aan het tweede gedeelte van de bijeenkomst gaan beginnen nadat een eenheid van voldoende importantie is geconstateerd.

Wat betekent dat mijn praatje evenmin alleen gericht kan zijn op het geven van mededelingen, maar daarnaast wel degelijk bestaat uit een voortdurend waarnemen om op het juiste ogenblik over te kunnen geven aan de volgende spreker. Ik hoop dat u dit mede als een verontschuldiging zult willen beschouwen, voor zover u van mening bent dat ik toch wel erg lang van stof ben.

Wanneer ik het geheel – zoals zich dit op het ogenblik rond ons opbouwt – op het ogenblik zie, zijn er twee hoofdkrachten te onderscheiden. De eerste is zuiver wit, aankomend en nog niet geheel op sterkte, en daarnaast een goudkleur, wat wil zeggen dat bepaalde levenskrachten en daarmee harmonische krachten reeds in grote mate aanwezig zijn.

In tegenstelling tot de meeste steravonden is er, wat straling betreft, gekozen voor veelkleurigheid. Wat wil zeggen dat een groot aantal geheel verschillende kleuren of invloeden een rol kunnen gaan spelen. Ik zie daar b.v. al een helder rood – erg licht, maar toch duidelijk een rood-tint. Aan de andere kant voor u, achter mij ontwikkelt zich op het ogenblik een toenemende invloed blauw.

Wanneer wij de gezamenlijke inwerking tot stand gaan brengen, moet het witte Licht . over deze tafel heen golven alsof het een waterval is. Een helderziende zal m.i. daarnaast het blauw het beste waarnemen, de roodelementen zullen m.i. uiteindelijk veel minder sterk zijn.

Ik denk dat velen van u ergens het gouden licht als een soort t rilling, een prikkeling of beving gaan aanvoelen. Maar ja, dat moet u dan zelf maar uitmaken, het is uiteindelijk uw zaak.

Van u wordt alleen maar verwacht dat u niet kritisch deze bijeenkomst volgt. Normalerwijs zijn wij bij de Orde heel erg gesteld op redelijkheid en scherp nadenken. Dat weet u. Maar hier gaat het over zaken en krachten, die uiteindelijk niet meer menselijk redelijk te benaderen zijn.

Er komt een ogenblik dat de redelijkheid even moet zwijgen, opdat de emotie in haar volle intensiteit tot werking kan komen. Op bijeenkomsten als die van vandaag hebben wij te maken met krachten die voor u grotendeels alleen als een spanning of emotie kenbaar zijn. Zou u proberen alles aan de hand van redelijke benaderingen te ontleden, zo zou u zich daarmee uitschakelen, losmaken van de harmonie. U zou u daardoor verwijderen van ons gezamenlijk doel.

Ik vrees dat u dan ook aan het begin van het eigenlijke ceremonieel ook tijdelijk geïsoleerd zou worden. Wat inhoudt dat u niet of in veel mindere mate, dan anders het geval zou zijn, de krachten zult ondergaan en eventueel daarvan ook mee kunt nemen wat u gegeven is. Daarom, voor deze ene maal – het komt maar eens per jaar voor – geen redelijk benadering, geen poging tot analyse, ja, zelfs geen pogingen om toch heel precies alles te verstaan wat er gezegd wordt.

Alleen dus maar: samensmelten in een sfeertje, samen komen tot een harmonie, waarin je even kritiekloos . één bent met ons. Nadien moogt u weer kritiek hebben. Ik zie dat wij op dit ogenblik een voldoende intensiteit bereikt hebben. Ik zie nu nog enkele hogere entiteiten zich bij het geheel voegen – het is bij ons als bij u gebruikelijk dat de hoge omes iets later komen dan de rest. Ik moet nog even enkele dingen zeggen, maar dan ga ik afscheid nemen en u overgeven aan de tweede spreker.

Wanneer u moet hoesten of kuchen – het is er de tijd van het jaar voor – doe het rustig. Moet u te zeer hoesten, mogelijk kunt u nog even een hoekje vinden waar het niet opvalt om zo uw omgeving zo weinig mogelijk te storen. Dit geldt tot op het ogenblik dat de celebrant komt. Komt deze, dan geldt: ontspan u zoveel mogelijk. Vermijd elk overbodig geluid. Het kan zijn, dat u het niet meer houden kunt en niest of hoest. Dat moeten wij dan maar nemen. Maar als het ook maar even te voorkomen is, doe het . niet. Wij nemen aan dat de gehele ceremonie niet meer dan rond 10 minuten of minder in beslag zal nemen. Zolang kunt u het wel uithouden.

Laat u ook . niet geheel meeslepen door een sacraal sfeertje zonder meer. Wat wij hier doen is niet een sacrament, het is niet een directe goddelijke gave. Eerder berust het op een je één voelen met het totaal goddelijke en alle krachten, die daarin leven. Zo is het ook geen poging het bovennatuurlijke zonder meer te beleven. Het is een pogen om één te worden met alles waarmee je maar harmonisch kunt zijn. En dat is iets geheel anders.

U hoeft niet boven uzelf uit te grijpen. U hoeft alleen maar rustig mee te gaan. Nogmaals: toon u kritiekloos vandaag; ontspan u zoveel mogelijk wanneer de celebrant komt en onderga. Nog één ding: ga niet zitten met het denkbeeld: nu ga ik kracht geven. Er zijn van die mensen die dit doen en het daarbij werkelijk heel goed menen.

Maar juist daardoor verstoort u een patroon. Ontspannenheid, eenheid en harmonie gelden. Wanneer wij dit bereiken zal deze avond – en zeker niet alleen voor de hier aanwezigen – zeer vruchtbaar zijn. Ik ga nu het woord overgeven aan de voorbereider, de tweede inleider – hoe moet ik het zeggen. Herkent u deze, maak er geen drukte over. Herkent u hem niet, maak u evenmin druk.

Onderga, probeer de eenheid te bereiken die nodig is. Ik blijf bij u.

Tweede inleider

Wanneer je alle dingen hebt en je hebt de liefde niet, zo heb je niets. Het leven geeft ons allen wel eens aanleiding om wat huiverig te zijn tegenover de wereld. Dan vragen wij ons af: is dit leven wel de moeite waard? En al die mensen, zij doen zoveel dingen die wij niet prettig vinden. Moeten wij dat dan allemaal maar aanvaarden? Maar dat zijn tijdelijke dingen. Dit gaat voorbij. Het leven gaat verder, een eeuwige vonk, voortgekomen uit de enige levende zon die God heet. Deze ene vonk blijft bestaan. Maar zij kan alleen terugkeren tot haar bron, wanneer zij geen deel van het licht ooit verwerpt.

Daarom moeten wij het leven en de mensen liefhebben, ondanks alles. Wij oordelen in ons leven nogal vaak over anderen. Ik herinner mij bv. dat iemand mij tijdens mijn stoffelijk bestaan een vuile paap noemde. En toch was ik heus zeer zindelijk. Maar ik heb die ander niet een arme afvallige, heiden of dwaas genoemd. Want de kern van alle dingen is en blijft die liefde waarmee wij alles - zelfs onze vijanden - aanvaarden als deel van het ene ware licht, de ene ware kracht.

Vrede is iets wat ons door anderen zo veel niet gegund schijnt te worden. Maar vrede is iets wat je in jezelf moet dragen. Waar geen vrede is in de mens, daar zal hij vijandschap vinden in de sferen en in de materie, ervaren van de dieren, kortom van al wat denkbaar is.

Want de vrede in ons is datgene waardoor wij waarlijk één kunnen zijn met het leven en de schepping. Vrede is niet alleen een terzijde stellen van wapens, maar veel meer. Vrede is: leven in het leven. Het is deelzijn van het leven, samenvloeien met al wat bestaat en dan nog steeds jezelf blijvende, nooit iets verwerpen terwijl je vanuit jezelf probeert juist te zijn. Dat is een belangrijke weg op een dag als deze, in een wereld die verscheurd schijnt te worden door vele bijna komische geschillen die een tragedie na zich kunnen slepen.

Juist dan is het belangrijk dat wij weten wat liefde is. Liefde is niet geheel kritiekloos. Zeker niet. Maar zij aanvaardt ondanks alles. In deze aanvaarding zou ik u willen vragen op dit ogenblik, uzelf voor korte tijd te vergeten. Allen die hier bij u zijn, rond u zijn, zichtbaar of onzichtbaar, zijn deel van één kracht, zijn deel van één licht. Zij samen zijn een werkelijkheid die alle schijn te boven gaat. Zij samen zijn het ware leven, ondanks en ontdaan van schijnvormen. En u bent hiervan deel. Wanneer ik zeg dat ik u liefheb, u allen, zo is dit geen leuze, geen uitspraak voor de gelegenheid. In preken maak je je daaraan wel eens schuldig, maar juist deze maal wil ik dit ten koste van alles vermijden.

Geloof mij. Ik heb u waarlijk lief, want zonder u zou ik niet kunnen zijn wat ik ben. Ik voel mij één met u allen. Want alleen, alleen zou ik een illusie zijn, gejaagd door de een of andere monsterlijke wereld achtervolgd door een monsterlijk onbekend bestaan. Maar één met u allen, met u in de sferen en u op aarde, ben ik, besta ik. Want alleen door mijn band met u, ben ik, besta ik als wat ik ben. En u bestaat eveneens eerst maar door uw aanvaarding van het andere, niet als een uiterlijke vorm, maar als het eeuwige dat daarachter verborgen is. Dit zijn van die dingen waarover je wel eens nadenkt. Dan vraag je je af: zal ik dit nu nooit meer vergeten? Helaas, ik vergeet dit zelf al te vaak en ook u zult dit vergeten. Maar dat hindert niet zo lang deze basiskennis van de eenheid, het verbonden zijn,

maar met ons is.

Licht is niet alleen maar een kracht die soms ons beroert. Licht is geheel deel van ons wezen en licht is in zijn aanvaarding van alles waarin het licht leeft ook de enige ware, de enige werkelijke liefde die blijvend kan bestaan voor mens en geest. Onze Meester zei eens: hebt de mensen lief gelijk uzelf en God boven alle dingen. En als een dwaas vraag je je dan af: hoe kan ik een God liefhebben die ik niet ken? Tot je beseft: Ook in mij woont God, ook in mij is die onbestemde kracht, leeft het werkelijke licht, de werkelijke energie die als totale kracht onvoorstelbaar en onkenbaar is.

Maar kan ik dan mijzelf liefhebben en de kracht waaruit ik leef minachten, haten of verwerpen? Als je het leven lief hebt, heb je God lief. En je medemensen dan? Je medemensen zijn schijnvormen die veranderen wanneer de tijd verdergaat van leven tot leven, van wereld tot wereld, van sfeer tot sfeer.

Maar de banden die je met hen hebt, zijn niet zo gemakkelijk te verbreken. Zij die elkander in deze incarnatie ontmoeten, zullen elkander weer in volgende incarnaties ontmoeten. En zo zij eindelijk losgekomen zijn van al dit steeds weer terugkeren in de stof, dan nog zullen zij verbonden blijven. Of een mens die band nu liefde noemt of haat, of hij ervan spreekt als een disharmonie of een harmonie, het doet niet ter zake. De banden die er zijn, blijven altijd bestaan. De krachten die elkaar gevonden hebben - hoe dan ook - zullen elkaar nooit meer kunnen verlaten, de band blijft. Haat dan niet, opdat uw leven in sferen en incarnaties gedragen zal worden door steeds meer liefde. Aarzel niet om in de wereld uzelf te zijn. Maar ontnem ook niet anderen het recht om zichzelf te zijn. En heb dan eenieder lief omdat hij zichzelf is. Zoek niet naar onderscheid in het bestaan tussen mens en mens, tussen mens en dingen. Zoek naar datgene waardoor je je er één mee kunt voelen.

Torens van licht zijn opgebouwd. U denkt dan allen: nu ja, dit geschiedt ondanks onze aanwezigheid. Maar dat is niet waar. Wanneer er hier torens van licht zijn opgebouwd - en ik verzeker u dat wij reeds een sterkte hebben bereikt - zo is dit te danken ook aan u. U bent er deel van. Zonder u zou het zo niet kunnen zijn.

Leef en wees blij dat je leeft. Niet om dit bestaan, maar om dat eindeloze waarin alles zich voortdurend hergroepeert tot de uiteindelijke harmonie bereikt is. Heb wereld en mensen lief, niet om hetgeen zij nu zijn, maar omdat zij altijd deel zullen blijven van dat wat gij zijt. En strijd niet met uzelf. O, ik heb vaak met mijzelf gestreden. Ik herinner mij wel, dat soms een gebraden kip het won van mijn brevier. Dan kun je wel uitroepen: mea culpa. Maar achteraf bezien was de kip, in vreugde genoten, beter dan het lezen van een heel brevier in sleur en verveling.

Heus, er is vrede op het ogenblik dat wij erkennen te zijn wat wij zijn. Wie voor zich een wereld bouwt van oordelen over zichzelf, zal de vrede niet kennen. Hij is als een land, verdeeld in een burgeroorlog. Maar wie zichzelf aanvaardt zoals hij is, kan vrede in zich vinden, zeker wanneer hij zichzelf liefheeft, de wereld liefheeft waarvan hij bewust deel is en bovenal de kracht, waaruit alle dingen leven. De sleutel tot het rijk dat u bovennatuurlijk noemt is een sleutel van aanvaarding, van liefde. En de poort waardoor je moet gaan om dat rijk bewust te betreden, heet vrede. Strijd niet met uzelf, strijd niet met uw god, strijdt zelfs niet met demonen.

Wees deel van het licht en omhul het Al met de kracht van dit licht dat in u leeft.

Op dezen avond zullen wij proberen met heel ons wezen en al onze kracht, ons beseffen en al ons vermogen dat ene licht te laten zegevieren, om dit ene licht zo uit te drukken dat het vrede brengt bij hen die in zich verdeeld zijn, dat het vrede brengt tussen hen die elkander bestrijden omdat zij een deel van zichzelf haten.

Op deze avond moet de liefde die in sfeer en wereld tezamen ontstaat, worden uitgedragen als een onmetelijke kracht. Opdat allen deel kunnen hebben aan het geliefd zijn in de macht die alles voortbrengt.

Een oud gebed zegt: Onze Vader, Gij die in de hemelen zijt, gezegend zij Uw Naam.

Maar ik zeg: Onze Vader, Gij die leeft in alle dingen, Gij die woont in mij, Gij die niemand ooit ontkent en niemand ooit van U af jaagt, gezegend zij Uw aanwezigheid in mij.

Laat mij Uw bestaan erkennen in de werelden van de geest en de wereld van de stof, opdat in ons de voeding van Uw liefde en vrede steeds sterker wordt en Gij ons bevrijdt van onze waan, het kwade in ons verdrijft en ons beschermt tegen de verdeeldheid waaraan wij ten onder dreigen te gaan. Want waarlijk: in U is de heerlijkheid, in U is het koninkrijk, in U is de enige werkelijkheid door alle tijden. Zo zij het.

Dit is mijn bede voor het slagen van deze bijeenkomst. Maar meer nog mijn bede dat de liefde die ik in mij draag voor u en al wat is, beantwoordt moge worden in de glorieuze erkenning van de goddelijke vrede die boven alle dingen gaat.

En nu moet ik u overdragen, laten in de handen van onze Celebrant voor deze avond. Geef hem geen naam, hij is de Kracht.

Niet slechts een persoonlijke kracht: Hij is meer, Hij is meer dan de meesten van ons, hier aanwezig en toch ook deel van ons allen. Zoals wij deel zijn van Hem en de kracht die Hen heeft voortgebracht.

Moge de zegen rusten op Zijn en ons werk.

Celebrant

Wij zijn samengekomen om hier het feest van de eeuwige kracht te vieren.

Uit onze eenheid met de Vader, onze verbondenheid met de Christos, zullen wij het werk volbrengen, ons als taak en vreugde gegeven.

Dat al wat niet harmonisch is nu uitga van deze kring.

Dat al wat de duisternis kent heenga, kerend tot de duisternis waaruit het is gekomen, daar vertoevende tot het ontwaakt.

Almachtige Vader, Gij die Al zijt, één zijt met ons allen. Laat uw kracht op ons neerdalen. Laat ons Uw kracht beseffen die in ons woont.

Laat ons verbonden zijn met uw kracht en uw werkelijkheid.

Heer, geef kracht... Vader, erken uw kinderen...

Heer, ik heb u geroepen, Gij hebt mij geantwoord.

Krachten van Licht, Gij heersers van de sferen, Gij allen die vrede brengt en vrede draagt. U roep ik op om voor mij te verschijnen, in de naam van de Vader, die in mij leeft, in de naam van de Christos, die mij verbindt met allen, opdat wij allen één zijn en verbonden in de taak, roep ik U:

Kom tot mij. Leen mij Uw kracht. Sterk mij in weten, en verbindt ons...

Ik, deel van de Vader, Christos, Lichtdrager, Eeuwigheidsdrager beveel U allen: Laat Uw kracht tot mij komen. Laat Uw kracht hier zijn, kenbaar en duidelijk... opdat de taak vervuld worde die U gesteld is binnen de eeuwigheid en voor deze tijd.

Geef mij uw kracht...

Uit het gezag, mij gegeven, de kracht in mij gelegd...

Dat de kracht van begrip en vrede uitga...

Dat wat gescheiden is elkaar zal vinden...

Dat dat wat verbonden is zijn verbondenheid beseffe...

Laat de kracht uitgaan. Zend Uw boden van licht. Stuw voort de kracht tot ver over de einder.

In de Naam van de Vader, in de Naam van de Zoon, in de Naam van de geest, zij die allen één zijn in werkelijkheid en door alle tijden...

Geef mij Uw kracht... Ik beveel het U...

Laat uitgaan de kracht, opdat zij brenge: liefde, begrip en genezing... Troost en versterking over de wereld der mensen, in de wereld der geesten, en de poorten opene, tot de werelden van licht toegankelijk zijn voor eenieder...

Niet mijn wil, maar Uw wil, o Vader. Geef mij de kracht om Uw Wil te voltooien.

Dat de kracht des levens uitga, genezend waar genezing nodig is, kracht gevend waar kracht van node is, hier en rond ons, opdat allen ervaren dat de Kracht des Vaders de enige kracht is, de enige werkelijkheid...

Zend Uw kracht uit opdat gezegend zij eenieder die met ons in gevoel, in geest, in aanwezigheid met ons verbonden is... verbonden, Vader, in Uw naam.

Nog één taak is mij gesteld... Een taak... U, heersers der elementen, roep ik aan. De in U aanwezige krachten van licht, roep ik aan. Krachten van harmonie en leven, U roep ik aan, opdat er zij vrede... begrip. Dat er zij de kracht, opdat al wat vastgelegd zij, hier in deze tekens voor mij en in alle materie beroerd door onze uitstraling...bevestigd worde de kracht van vrede, van liefde van begrip...

Opdat de Kracht des Vaders zij vastgelegd in alle materie en zij vastgelegd in u allen volgens de regels en de wet van alle kracht en werkelijkheid.

Opdat gij vrede, aanvaarding en genezing zult kennen in uw bestaan.

Dit al heb ik gedaan in de Naam van de Vader, die is de oerkracht in alle dingen. In de naam van de Zoon, die is de uiting van de Kracht in alle dingen. In de Naam van de Geest, die is de bezieler van alle dingen.

Opdat volbracht worde de taak die wij Ons gesteld hebben, de taak van vrede, de taak van eenheid, de taak van een nieuw ontwaken.

Zo het mij gegeven is, heb ik u gegeven.

Moge de Kracht in u sterker zijn dan uw aarzelingen en uw twijfels.

Moge het Licht u vergezellen op al uw wegen.